X. évf. 5. szám 1998. Szeptember-Október

MARANA THA

Jöjj el, Uram! Jel 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

SIPOS (S) GYULA: BELÉPÉS A SZERETET FÖLDJÉRE

FORRAI BOTOND OSB: BELSŐ SZABADSÁG

CARLO CARETTO: ISTEN 99 NEVE

A KEZDET TANÚSÁGA: AZ EREDENDŐ BŰN

A Szentírás első lapjai szerint Isten kinyilatkoztatta a teremtésben mindenhatóságát és szeretetét is. Ugyanakkor az ember tudomására hozta, hogy a Teremtő képére és hasonlatosságára van alkotva, és így **meghívást kapott arra, hogy részesedjék az igazságban és a szeretetben**. Ez a részesedés közös életet jelent Istennel, aki *„az örök élet"*. De az ember a *„hazugság atyjának"* befolyása alatt ebből a közösségből kivonta magát. Mennyiben? Bizonyára nem olyan súllyal, mint ahogyan az a *„tisztán lelki teremtményeket"* terhelte, amilyen a Sátán bűne volt. Az emberi lélek képtelen a felelősségnek ezt a mértékét elérni. Már a Teremtés könyvének leírásából kitűnik az a **fokozati különbség**, amely attól származik, *„aki kezdettől fogva vétkezik"* (megátalkodik a bűnben), akit már elítéltek, és az engedetlen ember gonoszsága között.

De ez az engedetlenség mégis azt jelenti, hogy az ember mindig **hátat fordít Istennek**, és bizonyos szempontból az emberi szabadságot **függetleníti** az Istentől. Jelenti továbbá azt is, hogy ez a szabadság – az emberi értelem és akarat – megnyílik *„a hazugság atyja"* számára. Ez a tudatos döntés nem csupán engedetlenség, hanem **magába foglalja bizonyos értelemben az első bűnre csábító indítékot is**. És ez most is újra és folytonosan ismétlődik az emberiség történetében itt a földön: *„Isten jól tudja, hogy amely napon abból esztek, szemetek felnyílik, és olyanok lesztek mint az Isten, aki ismeri a jót és a rosszat."*

Itt vagyunk most annál a pontnál, amelyet az Ige ellentettjének (anti Verbum) nevezhetünk, vagyis az igazság ellentettjének (anti veritas). Az **emberre vonatkozó igazság valójában eltorzult: hogy mi az ember, melyek életének és szabadságának áthághatatlan határai**. Ez az „ellen-igazság" lehetséges, mert egyúttal hamissá vált az Istenről szóló igazság: **ki az Isten**. Isten, a Teremtő az ember tudatában gyanúsítottá, majd vádlottá lett. Itt tűnt fel először az emberiség történetében a gonosz „gyanakvás szelleme". Ez arra **törekszik, hogy meghamisítsa magát a Jót, az abszolút Jót**, amely éppen a teremtés művében **tárult fel mint Jó**, amely kimondhatatlan módon ajándékozta önmagát, **kiáradt teremtő szeretetként**. Ki tudná tökéletesebben **feltárni** ezt a bűnt, vagy az ember kezdeti engedetlenségének indítékait, ha nem Ő, aki az egyedüli ajándék, minden ajándékozás forrása, a Lélek, aki egyedül hatol Isten mélységeibe, aki az Atya és a Fiú szeretete?

Amint a teremtésből és az üdvtörténetből kitűnik, a sötétség kormányzója úgy tünteti fel **Istent, mint saját teremtményeinek ellenségét**, elsősorban mint az ember ellenségét, mint **az emberre nehezedő veszély és fenyegetettség forrását**. Ilyen módon helyezi a Sátán az ember lelkébe az ellentmondás kovászát az ellen, akit kezdettől fogva az ember ellenségének kell tekinteni és nem Atyának. Provokálja az embert, hogy Isten ellenfelévé váljék.

A bűn kezdeti dimenziójának elemzése azt mutatja, hogy a *„hazugság atyja"* **az emberi nemzedékek során át folytonosan arra ösztönzi az embert, hogy vesse el Istent és ezt egészen a gyűlöletig viszi: „Amor sui usque ad contemptum Dei"** – önszeretet egészen az Isten megvetéséig. Így fejezi ki ezt Szent Ágoston. Arra hajlik az ember, hogy Istenben mindenekelőtt azt lássa, aki őt korlátok közé szorítja, és nem azt, aki felszabadulásának forrása, minden jónak teljessége.

II. János Pál pápa: Dominum et Vivificantem – részlet

AZ EGYHÁZ TANÍTÁSÁBÓL

10 éves a Marana Tha!

Az újság alapításának kezdete nagyon egyszerű volt. Tíz évvel ezelőtt egy karizmatikus összejövetelen fölvetette valaki: „Kellene egy újságot indítani!" Én jelentkeztem, hogy vállalom! Régi vágyam öltött testet ebben a felhívásban.

Néhány külföldi karizmatikus újság kezembe került az előző években: német, francia, olasz, angol, amerikai – és vágyakozva gondoltam arra, milyen jó lenne, ha nálunk is lenne egy lap, amelynek egyetlen célja volna: **táplálni az Úr iránti szeretetet, élővé tenni a hitet, felébreszteni a szívekben a reményt Istenben!**

A karizmatikus újság nem elvont eszmefuttatásokat, vitákat, információkat tartalmaz, hanem a Szentlélek személyes megtapasztalásáról ad hírt. Arról, hogy hogyan lehet a szívet megnyitni az Úr előtt és hogyan lehet új életet élni!

Ebből a háttérből született meg ez a lelkiségi folyóirat. Hálát adok az Úrnak, hogy a cél megvalósult! Sok visszajelzést kaptam, melyekben a testvérek leírták, hogy mennyire várják az újságot, egymásnak ajánlják, vagy kölcsönadják az imacsoport tagjainak. Hálát adok azért is, mert sokan mertek „a világ elé állni" és megtérésüket, belső megtapasztalásaikat, bűneiket, a bűnből való szabadulásukat leírták. Szinte érezni lehetett ezekből a tanúságtételekből, hogy **Jézus ma is itt jár közöttünk! Ma is megérinti azok szívét, akik nyitottak, ma is gyógyít, örömöt, vigasztalást és erőt ad!**

A tanúságtételek mellett egy-egy cikk a külföldi testvérek vagy a Rómában székelő nemzetközi karizmatikus iroda, az ICCRS gondolatait közvetítette. Ezzel az volt a szándékunk, hogy átérezzétek a közösséget. Azt a testvéri egybetartozást, ami Jézus szándéka volt az egyház megalapításánál. Sokan, különféle életkörülmények között, de mégis **egy cél felé haladva élünk! Egy Atyának vagyunk a gyermekei!** Ezért fontos, hogy ismerjük és szeressük egymást.

„Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Isten mindnyájunk Atyja, aki minden fölött áll, mindent átjár és mindenben benne van." (Ef 4,6) *„Ti mindnyájan egy személy vagytok Krisztus Jézusban."* (Gal 3,28)

Értéket vesztett, ellentétekkel terhes világban élünk. Szinte naponta meg kell küzdeni azokkal a támadásokkal, melyek hitünket, keresztény értékrendünket, egyházunkat érik. Ezek a támadások nemcsak a médiákon keresztül, hanem a munkahelyen vagy éppen a családi körben is elhangzanak.

Ilyen körülmények között nagyon fontos, hogy erőt tudjunk meríteni az imaközösségben és hitet közvetítő olvasmányokon keresztül. Aki nem gondoskodik erőforrásról, egyszer csak azt veszi észre, hogy elbizonytalanodik, vagy ő is úgy kezd gondolkodni, beszélni, mint azok, akiknek nincs hitük.

Lapunk továbbra is ez az erőforrás kíván maradni az olvasók számára. A hitről, imádságról, Isten személyes megtapasztalásáról, a szeretet megújulásáról, a Szentírásról írt cikkek és tanúságtételek **erőt akarnak adni Neked!** Természetesen nem elég csak elolvasni, hanem el kell rajta gondolkodni, egymással megbeszélni, életedbe beépíteni ami jó és előbbre vivő.

Végül köszönetet mondok mindazoknak, akik írásaikkal, tanácsaikkal, szerkesztéssel, terjesztéssel, postázással vagy bármilyen más munkával hozzájárultak ahhoz, hogy a Marana Tha eljusson sok testvérhez és közelebb vigye őket Istenhez.

Budapest, 1998 augusztus 15.

Katona István
rk. lelkész
főszerkesztő

A szellemek megkülönböztetése

A „szellem" szó két különböző fajtájú motiváló erőre vonatkozik. Az egyén szelleme belső indítás a jóra vagy a rosszra, és megnyilvánulása olyan gyakori, hogy személyes létünk irányítójának kell tekintenünk. De az is előfordulhat, hogy az ember saját természetével ellenkező szellem befolyása alá kerül, legyen ez az Isten vagy a sátán. A „szellemek megkülönböztetése" annak megítélését jelenti, hogy egy cselekvés a Szentlélektől, ördögi vagy emberi szellemtől származik-e.

A szellemek megkülönböztetésének két módja van: szerzett és kapott.

A szellemek megkülönböztetésének „szerzett" módja a normális lelkigondozás kiegészítése és megfelelő eszközökkel mindenki fejlesztheti.

A „kapott megkülönböztetés" bizonyos személyek Istentől kapott karizmatikus adományát jelenti.

A lelkigondozónak vagy imacsoport vezetőjének feltétlenül szüksége van szerzett képességre a szellemek megkülönböztetéséhez, mert ez segíti őt azoknak a szellemeknek a felismerésében, amelyek eltávolítanak Istentől. Másfelől ezáltal tudja felismerni a Szentléleknek az Istenhez vezető cselekedeteit.

A szellemek megkülönböztetéséhez különféle segédeszközök állnak az ember rendelkezésére.

1. **Imádság**. Ez a legfontosabb.

2. **Ismeret**. A vezetőnek ismernie kell a szellemi teológia legfontosabb alapelveit a Biblia alapján, a szellemi élet mestereit, és a szentek életét. Fontos továbbá a lelkiség különböző iskoláinak átfogó és beleérző ismerete és tanulmányozása.

3. **Személyes megtapasztalás**. Jóllehet igaz, hogy minden egyes ember egyszeri természeti tulajdonságokkal és jellemvonásokkal rendelkezik, de vannak azért közös tulajdonságok is. Ha valaki saját magát nem érti meg, hogyan tudna akkor másokat megérteni? Ha a vezető még nem gyakorolta egy bizonyos fokon az erényt és az önkontrollt, akkor nehéz elképzelni, hogy felismeri azoknak az állapotát, akiket vezetni szeretne.

Amíg a kegyelem a természetest nem összetöri, hanem tökéletesíti és természetfölöttivé teszi, addig az ellenfél felhasználja ördögi céljának eléréséhez az emberi gyengeséget és az eredendő bűn következményeit.

A szellemi lét fajtái

A szellemeket három különböző fajtára lehet felosztani: Szentlélek, az emberi szellem és az ördögi szellem.

Az Isten Szelleme közvetlenül vagy közvetetten, mindig jóra sarkall minket. A sátán saját hatalmával vagy az evilági dolgokra való csábításaival mindig tévútra vezet, az emberi szellem pedig vagy a jó vagy a rossz felé fordul attól függően, hogy az ember a helyes értékeket vagy saját önző kívánságait követi.

Mivel a természetes hajlamok alapvetően semlegesek, nyilvánvaló, hogy jóra és rosszra is felhasználhatók. És míg a kegyelem a természetest nem összetöri, hanem tökéletesíti és természetfölöttivé teszi, addig az ellenfél felhasználja ördögi céljának eléréséhez az emberi gyengeséget és az eredendő bűn következményeit.

Előfordulhat, hogy ugyanabban a cselekvésben különböző szellemek keveredjenek. Ha maga a Szentlélek

irányít egy cselekvést, abból még nem következik, hogy az előző vagy a következő cselekvés is természetfölötti. Előfordulhat, hogy tisztán természetes dolgok – tudatosan vagy tudat alatt – úgy jelennek meg, hogy a cselekedet elveszíti tisztaságát.

Például a Szentlélek engem rendszeresen böjtre buzdít, ugyanakkor az én szellemem mondhatná, hogy csak külsőleg böjtöljek (vagyis, hogy ne érezzem a böjt szellemi előnyeit). Vagy az ellenség befolyásolhatna engem, hogy túlzásba vigyem a böjtöt, vagy néhány nappal meghosszabbítsam (s így veszélyeztessem egészségemet).

Az Isten által vezetett lélek

A következőkben felsorolunk néhány fontos ismertetőjegyet:

1. **Igazság**. Ha valaki olyan véleményen van, amely egyértelműen szemben áll a nyilvánvaló igazsággal, az egyház tévedhetetlen tanításával, a jóváhagyott teológiai tanítással, filozófiával vagy tudománnyal, abból az következik, hogy őt megtévesztette a rossz vagy saját túlzott elképzeléseinek vagy téves következtetéseinek lett az áldozata.
2. **Engedelmesség**. A Szentlélek által vezetett emberek igazi békével fogadják feletteseik tanácsait és ajánlásait. Alázatosak és nem tartják magukat túlzottan fontosnak.
3. **Józanság**. A Szentlélek megfontolttá, okossá és figyelmessé tesz mindenben. Nincs rohanás, felszínesség, túlzás vagy féktelenség; minden kiegyensúlyozott, építő, nyugalmas és békés.
4. **Béke**. Az emberek mély és tartós nyugalmat éreznek lelkük mélyén.
5. **A szándék tisztasága**. Az ember mindent Isten akarata szerint szemlél és Isten dicsőségére cselekszik. Mindezt emberi érdek nélkül és nem önzésből.
6. **Türelem a szenvedésben**. Mindegy miért, hogy ez igazságos-e vagy nem, a lélek higgadtan viseli a szenvedést.
7. **Egyszerűség**. Az igazságossággal és őszinteséggel együtt ez soha sem hiányzik azoknál, akiket a Szentlélek valóban eltölt. Az álnokság, önhittség, képmutatás vagy önelégültség mind az ellenség műve.
8. **A szellem szabadsága**. Először is nem függ semmilyen teremtett dologtól, de még az Istentől kapott adományoktól sem. Másodszor mindent köszönettel és alázattal fogad az Isten kezéből, legyen ez vigasztalás vagy megpróbáltatás. Ennek ellentéte az olyan ember, aki merev, hajthatatlan és az önzés vezérli.

Az emberi szellem

A kegyelem és a bűntől sebzett, önszeretetre hajlamos emberi szellem között állandó harc dúl.

Az emberi szellem állandóan megnyugvást keres. Az élvezetek barátja és gyűlöl mindenféle szenvedést. Gyorsan alkalmazkodik mindenhez, ami megfelel saját természetének, személyes ízlésének és kedvének, vagy annak, ami önzésének megnyugtatását szolgálja. Nem hallja meg az olyan szavakat, mint megalázkodás, bűnbánat, önmegtagadás, keresi azonban a sikert, a megbecsülést, a tapsot és szórakozást.

Az ellenségtől vezetett szellem

Az ellenség hatása az egyes emberekre általában egyszerű kísértésekben nyilvánul meg, bár az ördög időnként közvetlen támadásokon keresztül megfélemlítésre használja föl a hatalmát, sőt olykor megszállottság előidézésében mutatja meg (ennek pontosabb kifejtése meghaladná e cikk kereteit).

A fentiekre vonatkozó ismertetőjegyek:

1. **Hamisság szelleme.** A sátán a hazugságok atyja, de csalásait féligazságokkal, álmisztikus csodákkal, képmutatással, tettetéssel és álnoksággal leplezi.
2. **Beteges kíváncsiság.** Ez különösen azokra vonatkozik, akik ezoterikus megjelenésű misztikus csodákat keresnek, vagy akiket okkult és természetfölötti dolgok megigéztek.
3. **Zavarodottság.** Félelem és mély depresszió. Kétségbeesés is, a bizalom hiánya és csüggedtség – ezek olyan tulajdonságok, melyek elbizakodottsággal, túlzott biztonságérzéssel és indokolatlan optimizmussal váltakoznak.
4. **Makacsság.** Engedetlenség és kemény szív.
5. **Állandó meggondolatlanság és nyugtalan szellem.** Jellemzője, hogy állandóan a szélsőségek felé hajlik (újra és újra nyilvános bűnbánatot végezni, hajszolni az apostolkodást), vagy eredeti kötelezettségeit saját maga választotta munkára cseréli.
6. **A büszkeség szelleme és az önteltség szelleme.** Ezek azok, akik leginkább azon fáradoznak, hogy kegyelmi ajándékaikat és misztikus megtapasztalásaikat másokkal is közöljék.
7. Olyan személy, aki **nem tudja elviselni a szenvedést és állandóan haragos.**
8. **Kontroll nélküli szenvedélyek és az érzelmek erőteljes kihangsúlyozása.** Ugyanakkor hatalmas igény érzelmi vigasztalás iránt, különösen az imában.

Fió Mascarenhas

Ha nem teszek semmit sem...

- Betegeinknek -

Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok,
most nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen
az Isten.

Most megnyugszom,
most elpihenek,
békén, szabadon,
mint gyenge gyermek
és nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen
az Isten.

S míg ölel a fény,
és ölel a csend,
és árad belém,
és újjáteremt,
míg nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen
az Isten.
Új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen,
erő, győzelem,
ha nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen
az Isten.

Túrmezei E.

Szükségem van a Bibliára!

Vannak olyan emberek, akiknek nincs szükségük a Bibliára. Én nem tartozom közéjük. Nekem szükségem van a Bibliára:

azért van rá szükségem, hogy megértsem honnan jövök;

azért van rá szükségem, hogy ezen a világon legyen szilárd talaj a lábam alatt és legyen tartásom;

azért van rá szükségem, hogy tudjam: valaki van fölöttem és számomra van mondanivalója;

Egy megtérés kezdete és folytatása

Megtérésem lényege: Isten szeretetét, erejét, jóságát megtapasztalni és követni Őt!

Sokáig tisztátalan, önpusztító életet éltem. Sokszor bántottam meg Istent, de erre hosszú ideig nem gondoltam. Hosszú évekig a gonosz tartott fogva, és én néha még azt is el akartam hitetni magammal, hogy ez így jó nekem. Tévedtem!

Csak rosszabb lett, és már fájt testem-lelkem. Szívem megtépázottan kalapált és Istenhez kiáltott. A sátán rájött, hogy rosszul áll a szénája, és ezért megpróbált visszarángatni magához. Nem sikerült neki, olyannyira nem, hogy elmenekültem a jóhoz.

Menekültem? Vagy Isten hívott? Mind a kettő igaz lehet, de a lényeg, hogy elmentem egy misére, ahol nem csak Isten várt, hanem egy társ, egy embertárs is. Isten ajándéka? Ma már tudom. Igen!

Sajnos még nem tudtam eléggé Istenre figyelni, és a gonosz hetek múlva visszarántott magához. Rá sem ébredtem még a helyzetre, máris elkövettem a bűnt. Fájt a kedvesemnek és nekem is, de megbocsátott az Úr, és a kedvesem is.

Innen kezdve komolyan figyelni akartam Istent és követni Őt. Ráébredtem, hogy Isten és társak nélkül nem érek sokat. Nekem sokat segítettek a társak, a testvérek, akiket Isten rendelt mellém. A szemináriumon a csoportom összetartott, és jó volt érezni azt a szeretetet, megértést, ami kibontakozott közöttünk. Sokat segítettünk egymásnak, hogy Istenhez közelebb kerülhessünk. Az Úr és a csoporttársak fogták egymás kezét, és erősítettük egymást.

Imát keveset tanultam, mindig igyekeztem spontán imával szólni Hozzá, dicsőíteni, áldani, köszönetet mondani. Megköszönöm Neki, hogy megerősített és vigyáz azokra, akiket szeretek, akikért imádkozom az Úrhoz. Hálát adok Neki, hogy jó társat adott, és a szemínárium alatt megtapasztalhattam erejét. Köszönöm a testvéreket, a társat, akik segítettek a helyes útra térésben. Dicsőítem az Urat, mert végtelenül jó és szerető, dicsőítem tiszta szívvel-lélekkel, mert máshogy nem lehet.

Verssel fejezem be a tanúságtételemet arról, hogy én hogyan tértem meg:

Mert így igaz

Barátaim azt hiszik, hogy fekszem,
nem tudják, már járni tanulok
megadóan,
Isten oldalán.

(Zelk Zoltán)

Köszönet mindenért!

Cselovszki Eszter

azért van rá szükségem, mert szeretnék Isten gyermekeihez tartozni és az ő közösségükben élni;

azért van rá szükségem, mert felismertem, hogy nekünk embereknek a döntő pillanatban nincs vigaszunk egymás számára és az én szívem egyedül a Bibliában talál vigaszt;

azért van rá szükségem, hogy tudjam, hová tart az én vándorutam.

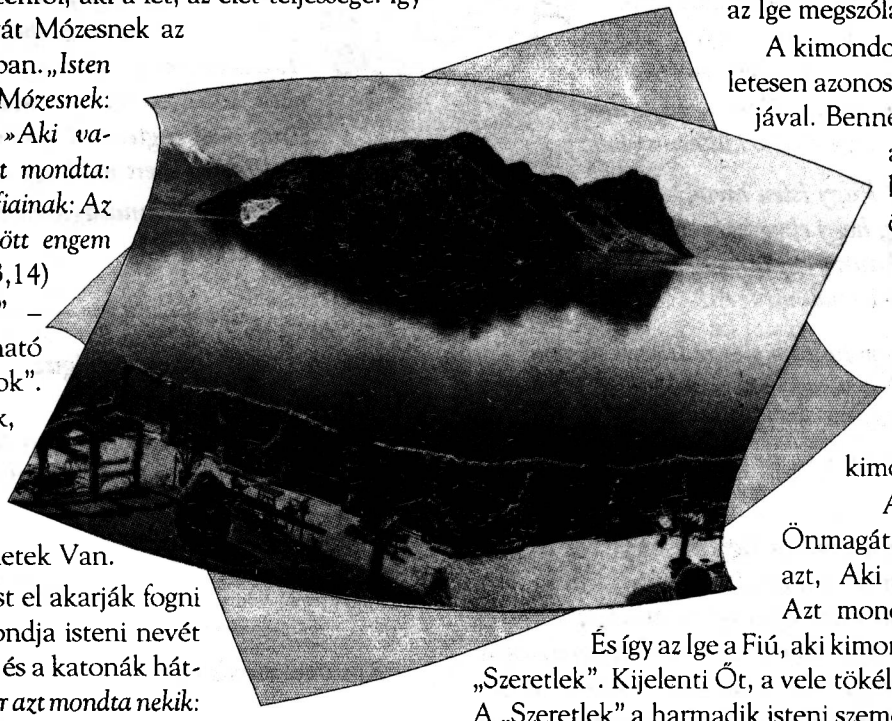
Ezért olvasom a Bibliát és ezért magyarázom másoknak.

Jörg Zink

Belépés a Szeretet Földjére

Képzeljük el...
(A Szentháromság titka)

Képzeljük el, milyen volt kezdetben. Amikor még nem volt semmi. Csak Isten. De annyira „kezdetben", hogy még Ő sem szólalt meg. (Ha lehet ilyet egyáltalán mondani...) Mi volt az Ő első szava? Talán Önmaga kijelentése? „Én vagyok." A legelső és legfontosabb önmeghatározás Istenről, aki a lét, az élet teljessége. Így nevezi meg magát Mózesnek az égő csipkebokorban. *„Isten erre azt mondta Mózesnek: Én vagyok az, »Aki vagyok«. Aztán azt mondta: Ezt mondd Izrael fiainak: Az »Aki van«, küldött engem hozzátok."* (Kiv 3,14)

„Én vagyok" – ami úgy is fordítható – „Érted vagyok". Ha megkérdezik, hogy ki küldött, mondd azt, hogy „Aki van" – az küldött, Aki Veletek Van.

Amikor Jézust el akarják fogni a katonák, kimondja isteni nevét – „Én vagyok" – és a katonák hátraesnek. *„Amikor azt mondta nekik: »Én vagyok«, meghátráltak és földre estek."* (Jn 18,6)

Jézus egy pillanatra feltárja isteni hatalmát – és mégis engedi, hogy elfogják, mert így mutatja be hatalmának erejét. *„Ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni."* (Jn 18,8) Jézus így védi meg – az élete árán – azokat, akik Benne bíznak. Az Isten így adja az emberek kezére magát...

Kezdetben – amikor még semmi nem volt – Ő kimondta: Én vagyok. És mivel amit kimondott, az Ő maga volt – hiszen Isten szava azonos azzal, amit jelöl, így áll fenn benne az egész, szavával teremtett világ –, ezért ott állt előtte a kimondott Szó, az Ige. *„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt s Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága."* (Jn 1,1-3)

Ott „álltak" tehát (ha szabad ezt mondani) egymással szemben, tökéletesen egyként, azonosként, de mégis külön személyként, és akkor az Ige megszólalt...

A kimondott Ige, Aki tökéletesen azonos az Ige kimondójával. Benne él mindaz, ami abban, aki vele határozta meg önmagát. Itt a Szentháromság egy Isten nagy titka. És itt az ember nagy hatalma, aki újra kimondhatja a kimondott Igét...

Az Ige kijelenti Önmagát és ezzel kijelenti azt, Aki őt kijelentette. Azt mondja: „Szeretlek". És így az Ige a Fiú, aki kimondja az Atyának: „Szeretlek". Kijelenti Őt, a vele tökéletesen azonosat. A „Szeretlek" a harmadik isteni személy, a Szentlélek. Ő az örök „Szeretlek".

Tökéletesen azonos a Fiúval és az Atyával, önmagában hordozza mindkettőt. Ő a Fiú önátadása az Atyának és az Atya önátadása a Fiúnak. „Szeretlek", amely körbeölelt mindent.

„Isten lelke lebegett a vizek felett" (Ter 1,2) – ez az örök „Szeretlek" lebegett a vizek felett, „költögette" a világot, mint a kotlós a csibéit.

„Szeretlek" – mondta Isten az egész teremtett világra. Minden a „Szeretlek"-ben állt fenn. Minden a Sze-

retet Földje volt. Istenben nincs változás, a mulandóság árnyéka sem. Ő most is „Veled vagyok" és most is „Szeretlek". Milyen csodálatos volt minden az Édenkertben...

A két ország

Két ország van körülöttünk. Az egyik a „Szeretlek" országa. Isten Országa. *„Benne élünk, mozgunk és vagyunk"* és az *„Atya áthat mindent"* (Ef 4,6) – ezért mondhatjuk ki, még így is, halvány árnyékaként önmagunknak –, hogy szeretlek. A „Szeretlek" országában áll az Élet fája – a keresztfa –, rajta a mindenki által leszakítható, örök életet adó gyümölccsel, Jézus Krisztussal. Itt fakad az élet vize, az Élő Víz, a Szentlélek, a Szeretlek. És nincs már kerub, aki lángpallossal őrizné...

A másik ország a „gyűlöllek" országa. A Vádolóé (satanas), aki be akarja bizonyítani, hogy az ember nem méltó a szeretetre. Aki elirigyelte az embertől is az Istent – Akit már elveszített. Mindmáig azt teszi, mint az édenben: bizalmatlanságot kelt a Teremtő iránt, és hamis ígéreteivel elvonja az embereket önmaguktól, a „Szeretlek"-től a semmibe. Az Igazságból a hazugságokba. *„Olyanok lesztek, mint az Isten, mindent tudni fogtok és sohasem haltok meg."* (Ter 3,4-5) Nos hát, önmagunkat istenítve teremtettünk magunknak egy civilizációt, amely pusztulással fenyeget minden teremtményt – beleértve magunkat is. Az élet kioltásáról már valóban szinte mindent tudunk, ebben egészen hasonulva evilág istenéhez, a sátánhoz. És persze éppúgy meghalunk, mint Ádám óta minden ember.

Mert nem az a kérdés, hogy meghalunk-e, hiszen örök életünk van. A kérdés az: Hol éljük ezt az életet? A „Szeretlek" országában, majdan átlépve az Örök Életbe a mennyben, avagy a „gyűlöllek" országában, hogy azzal beteljesedve átlépjünk az örök halálba – ahol már semmi nincs a Szeretetből, az Életből?

Neked minden döntési helyzetben választanod kell: HOVÁ AKARSZ TARTOZNI?

A harc

„Senki nem szolgálhat két úrnak" (Mt 6,24) – így van ez. A két ország tusakodik egymással az emberi történelem folyamán. Elfoglalnak minden területet – nem lehet elbújni, „megúszni" a harcot. Itt épül közöttünk mindkettő a végső idők beteljesedéséig, amikor feltárul teljes valóságuk. A „Szeretlek" országa beteljesedik Jézus Krisztus második eljövetelében, a „gyűlöllek" országa az Antikrisztus uralmában...

És mint tudjuk, az *„Antikrisztus lelke már működik a hitetlenség fiaiban"* (lásd Szent János apostol első levelében több helyütt), amiképpen a Krisztus lelke is munkálkodik Isten gyermekeiben.

A harc bennünk (is) folyik.

Az egyik azt mondja: Oszd meg, amid van, ne félj, gondoskodik rólad a te mennyei Atyád. A másik azt mondja: Ne adj, mert neked se marad! Csak magadban bízhatsz! Az egyik azt mondja: Szeresd ellenségedet, mert téged is szeretett mennyei Atyád, mikor még ellensége voltál. A másik azt mondja: Pusztítsd el az ellenségeidet, mert addig nem lesz békéd, amíg ők élnek! Az egyik azt mondja: zabolázd meg vágyaidat, mert széttépnek, s míg meg akarod nyerni önmagad és az életed, elveszíted azt! A másik azt mondja: most éld ki minden vágyadat, ne törődj mással, csak így lehetsz önmagad! Az egyik azt mondja: szeretetből még meghalni is érdemes, hozz hát áldozatokat szeretetből a többiekért, s így testvéred lesz az egész világ. A másik azt mondja: Szeresd magadat, s ha ügyes vagy – a pénzedért, a sikeredért – mindenki szeretni fog. Sajtold ki az életet!

És neked minden döntési helyzetben választanod kell: hová akarsz tartozni?

A harc újra és újra rád tör, mert a sátán kegyetlen. Az életedet akarja. Benne nincs semmi az Életből. Sóvárogva vágyik – de nem Rá, hanem a helyére. Meg nem szerezheti – tőled sem –, de benned elpusztíthatja.

De ne félj. A te harcodat már megharcolták. Amiben most kísértést szenvedsz, abban Jézus – *„aki mindenben kísértést szenvedett, de bűnt nem követett el"* (Zsid 2,18; 4,15) – már győzött.

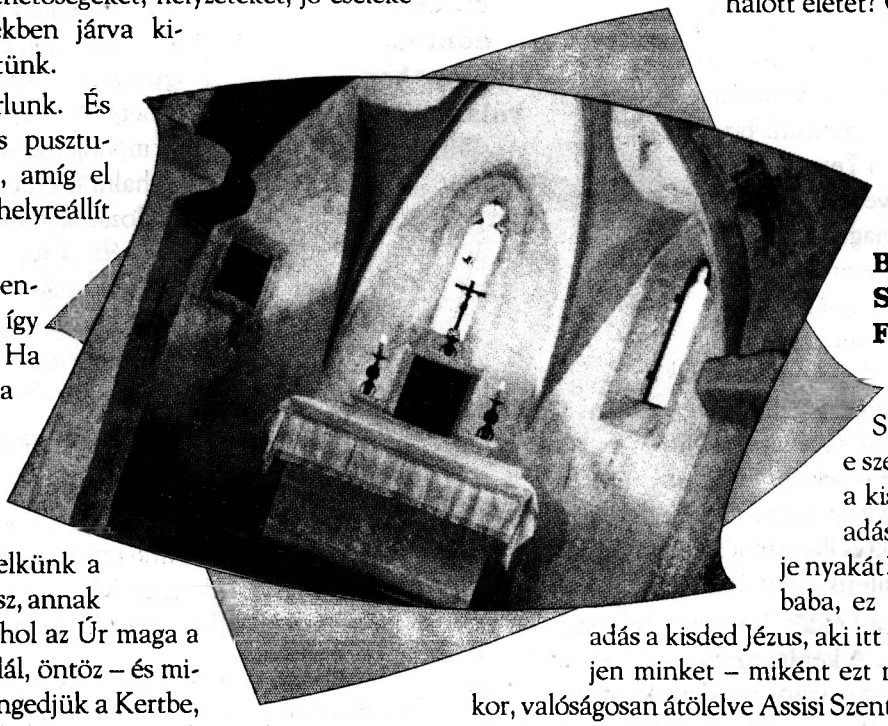
Aki hozzá fut, az mind győztes. Ahol te áldozat vagy, ott Ő már előbb volt Áldozat, s ahol te félsz, ott Ő már legyőzte a halált. Győzött Júda Oroszlánja, győzött az Isten Báránya, győzött az Emberfia. Mindeneken *„győzedelmeskedünk azáltal, aki szeret minket. Abban ugyanis biztos vagyok, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem jövendők, sem erők, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat minket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézus-*

ban, a mi Urunkban van." (Róm 8,37-39) Ő azt mondja: „Szeretlek".

A Szeretet hatalma (A személyiség helyreállítása)

„És látta az Isten, hogy mindaz, amit alkotott, nagyon jó volt." (Ter 1,31) Az ember is, akit Ő teremtett. Isten pedig csak tökéleteset alkot. Tehát tökéletes vagyok? Lennék, ha az áteredő bűn, az előző nemzedékekről rám áthurkolódó kötelékek, a világ romlottsága, a betegségek és fájdalmak, a nevelés hiányosságai és a szeretetlenségek – azaz Isten hiánya – már születésemtől fogva nem rombolna.

És mégis. Amikor Ő igent mondott az életünkre – már édesanyánk méhétől fogva –, rendelkeztünk azoknak az adottságoknak, képességeknek, készségeknek a csíráival, amelyek a kiegyensúlyozott, boldog életet lehetővé teszik számunkra. Isten már akkor előre eltervezte azokat a lehetőségeket, helyzeteket, jó cselekedeteket, amelyekben járva kibontakozhat életünk.

És mi pazarlunk. És rombolódunk és pusztulunk mindaddig, amíg el nem jön Ő, aki helyreállít mindent.

Az ember Istenközpontú lény – így lett teremtve. Ha befogadja Istent a szívébe, akkor a Szeretet hatalma helyreállít, kiigazít mindent. Testünk-lelkünk a Szeretet földje lesz, annak egy darabkája, ahol az Úr maga a kertész. Ő gyomlál, öntöz – és minél többször beengedjük a Kertbe, életünkbe, annál alaposabb munkát tud végezni.

Ha addig olyan volt személyiségünk, mint a töredezett tükörcserepek mutatta kép, most minden eggyé, széppé, újjá lesz. És az Úr új hatalmat ad életünk gyakorlásához...

Hatalom a Szeretetben

„Akinek megbocsátjátok bűneiket, bocsánatot nyernek; akinek pedig megtartjátok, azok bűnei megmaradnak." (Jn 20,23) Íme a hatalom! Minden ellenségemet megszabadíthatom a vádolótól! Hatalmam van fölötte! Hiszen ha megbocsátok egy embernek, az Úr is megbocsát neki, s a sátán nem tudja vádolni semmivel! És ha valaki még haragudna rám? Sebaj, hiszen nekünk megbocsát a mennyei Atya, *„miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek"* (ahogy a Jézus tanította imában, a Miatyánkban elmondjuk).

Teljes a szabadságunk! És ha mégis „hátramaradt" volna valami, csak szeretnünk kell, hiszen *„sok bűne bocsánatot nyert, mert nagyon szeretett. Akinek keveset bocsátanak meg, kevéssé szeret."* (Lk 7,47 – A bűnbocsánat teljes nagysága és ereje a bűnbánat szentségében, a szentgyónásban valósul meg.) Amikor Jézus megbocsátott a bénának, az lábra állt. Amikor Jézus azt imádkozta a kereszten: Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek – akkor a bűnbocsánat kiáradt az egész világra – sőt még az alvilág kapui is megnyíltak, hogy mindazok, akik ott befogadták Jézus örömhírét, Vele együtt a mennybe jussanak. Ki adhatja vissza a halott életét? Csak a Szeretet.

Belépés a Szeretet Földjére

Van-e szebb a Szeretetnél? Van-e szebb, mint amikor a kisbaba teljes odaadással átöleli szülője nyakát? Bizony, ez a kisbaba, ez a tökéletes odaadás a kisded Jézus, aki itt van, hogy átöleljen minket – miként ezt megmutatta egykor, valóságosan átölelve Assisi Szent Ferencet és még többeket.

Ki félne egy kisdedtől? Ki félne az Istentől, aki a kisded ártatlanságával szeret? A bűnös fél – azaz időnként mindannyian félünk –, mert a bűn eltávolít és bizalmatlanná tesz. Ezért kell bűnbánatot tartanunk Isten és ember előtt, kiengesztelődni Istennel, embertársainkkal és minden teremtménnyel.

Olyan egyszerű ez! Mégis milyen sokan vannak, akik inkább kicsavarják testüket, vegyszerekkel és „kozmikus energiával" táplálják magukat, e reklámvilág „örök ifjúsága" igézetében. Így keményítik lelküket

és „inkább meghalnak", minthogy kimondják: bocsáss meg. És így meghalnak... Isten ingyen adja az Életet.

A Szeretet ereje

A Szeretet erősebb a halálnál. A Szeretet ereje átível a halálon, megbocsát, kiengesztel, átemel a földről, át a tisztítótűzből is a mennybe.

A Szeretet ereje újjáalkotja a Földet. Az egész megsebzett föld *„sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését..."* (Róm 8,19-23)

A Szeretet ereje barátokká teszi az ellenségeket, sikerré a kudarcokat, örömmé a bánatot, világossá a sötétséget. *„A szeretet el nem múlik soha."* (1Kor 13)

„A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, nem féltékeny, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem nagyravágyó, nem keresi a magáét, nem gerjed haragra, nem gondol a rosszra, nem örül a gonoszságnak, de együtt örül az igazsággal, mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel." (1Kor 13)

A Szeretet lángja megvakítja a sátánt (Szeretetláng Lelkinapló alapján), felmelegíti a kihűlt szíveket, a Szeretet az Élet leheletét leheli a halott tagokba. A Szeretet összekapcsolja az angyalokat és a szenteket, a bűnösökkel és az esendőkkel. A Szeretet köteléke szétbonthatatlan. Összetart élőt és élettelent. Uralja az elemeket, gyógyítja a betegeket, szabadulást ad a gonosz alól. A Szeretet hatalma alatt meghajol minden – és megújul a Föld színe, aminél nagyobb csoda nem volt, mióta az Ige testté lett.

És még ennél is erősebb. A Szeretet fönntartja a Mindenséget, míg az újjáteremtésben végül Szeretet földje lesz minden.

Megújul a Föld színe

Az Isten szeretet. És szeretne mindenhol jelen lenni. Isten nem kivonulni akar, hanem bevonulni. Nem elhagyni, hanem részt venni. Velünk, az élet minden területén. A gazdaságban, a kultúrában, a politikában, a társadalmi szervezetekben...

A Szeretet nem erőszakos, hanem kérlel: alkossuk újjá a világot!

Engedjétek meg, hogy részt vegyek munkáitokban, engedjétek magatokhoz az Én atyai szeretetemet!

Gyermekként dicsekszem: ki erősebb, mint az én mennyei Atyám? Ki jobb testvér, mint az én testvérem, Jézus? Ki szebb, mint az én mennyei anyám, Mária? (*„Szép vagyok, mert nagyon szeretek." – A Szűzanya mondta Medjugorjéban.*)

Ki lesz ügyesebb, jobb munkás, mint mi, ha a világ teremtőjének inaskodunk? Lehet-e szebb, jobb alkotás, mint amit Ő kigondolt és velünk megvalósít? Lehet-e több öröm, nagyobb béke, mélyebb szeretet a munkatársak között, mint ahol az öröm, béke és szeretet királya a munkavezető?

Ha az eddig leírtak megérintették a szívedet és szeretnél belépni Isten csodálatos világába, a Szeretet Földjére, kérlek, mondd el ezt az imát:

MENNYEI ATYÁM!

Elismerem, hogy Te vagy a legszebb és legjóságosabb a világon, hogy Te vagy a Szeretet! Igen, belőled árad minden áldás és jó a földre.

Köszönöm, hogy Fiadban, Jézus Krisztusban megmutattad szeretetedet irántunk!

Hozzád szeretnék tartozni, a Te irányításod alatt szeretnék élni a Te Országodban, a Szeretet Földjén, mert bízom Benned!

Bocsáss meg, ha olykor mégis bizalmatlan leszek irántad, és kérlek, mindenkor küldd el nekem a Szeretet Lelkét, a Te Szent Lelkedet, hogy általa megerősödve elvégezhessem azt a feladatot, amelyet rám bíztál!

Segíts, hogy egykor egészen Veled járhassak az örökkévalóságban!

Köszönöm, hogy meghallgattad imádságomat!

Ámen.

Végül...

Noé éveken át csak vágta a fát. Kinevették.

Aztán kimérte és felvágta. Újra kinevették.

Felnőtt egy egész generáció, aki nevetett a habókos öregen meg a pipogya fiain, akik értelmetlen munkába ölték a vagyonukat, tehetségüket.

Aztán a hajó lassan formát öltött a pusztaság közepén. És még jobban kinevették őket.

Látványosságként mutogatták. Megvetették és kigúnyolták, ha kérni mert tőlük valamit.

És még az állataikat se adták oda, hogy a nyitott kapun át bevigye azokat a bárkába...

Aztán bezárult az ajtó és eleredt az eső...

Sípos (S) Gyula

ISTEN 99 NEVE

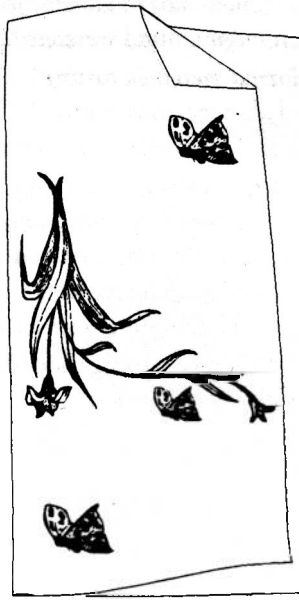
Íme Isten 99 neve (megszólítása, segítségül hívása):

Jótevő
Irgalmas
Király
Szépséges
Béke
Hűséges
Védelmező
Hatalmas
Megjavító
Nagy
Termékeny
Teremtő
Uralkodó
Megdicsőült
Pompás
Megszabadító
Gondviselés
Felséges
Bőkezű
Őrző
Látó
Meghallgató
Bölcs
Sugárzó
Megalázó
Felemelő
Méltóságot adó
Aki elvesz
Kényszeríthetetlen
Szent
Minden dicséretre méltó
Mindentudó

Fejedelem
Feltámadás
Halál ura
Élő
Kiáradó
Újdonság

Látnok
Figyelmes
Bíró
Igaz
Előkelő
Megfigyelő

Elrejtett
Oltalmazó
Legméltóbb
Mindenható
Tanú
Igazság
Erő
Jog
Megbocsátás
Gondoskodó
Emésztő tűz
Szeretetreméltó
Bizodalom
Minden méltóság Ura
Nemesszívűség Ura
Fény
Együttérző
Dicsőségben gazdag
Egyetemes
Mindenek vezetője
Tökéletes
Türelmes
Édesség
Végtelen szeretet
Határtalan öröm
Minden jó forrása
Gyengéd
Bátor
Gyógyító

„Aki segítségül hívja az Úr nevét, az megmenekül."
(Jo 3,5)

„Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül."
(ApCsel 2,21)

„Aki az Úr nevét hívja segítségül, szakítson a bűnös élettel."
(2Tim 2,19)

Mértéktartó
Egyesítő
Elegendő
Gazdag
Javakat birtokló
Javakat szétválasztó
Javakat osztogató
Adakozó
Kiosztó
Győztes
Mindig fiatal
Aki megnyit
Aki bezár

Jóságos
Nagylelkű
Barátságos
Változhatatlan
Egyetlen
Örök
Jóság
Legkedvesebb
Okos
Megelőző
Első
Utolsó
Nyilvánvaló

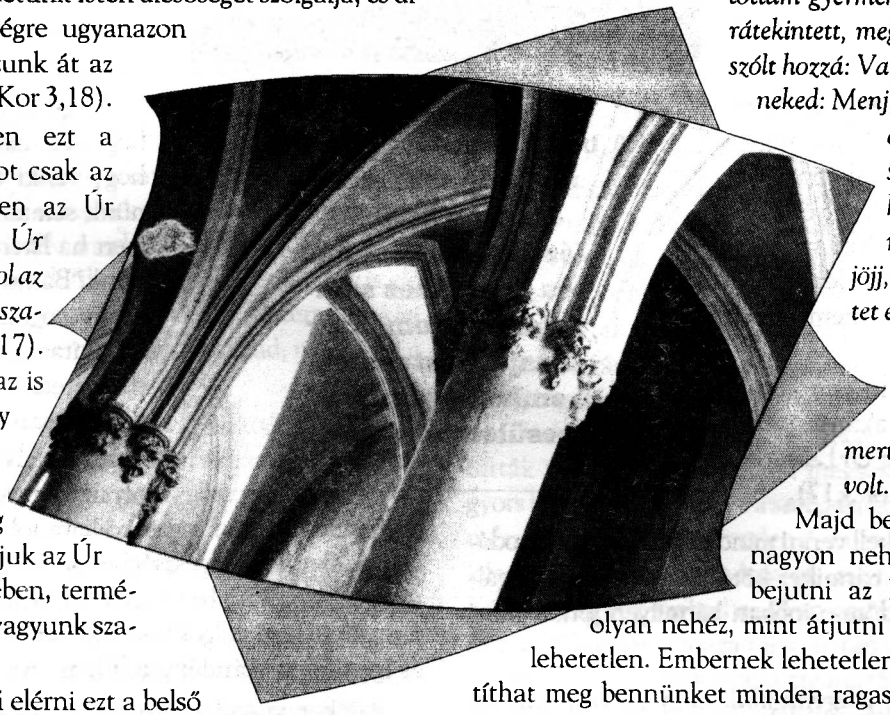
A századik megszólítás titokban marad, és Isten személyesen nyilatkoztatja ki neked, ha kéred Tőle.

Carlo Carretto

Belső szabadság

A belső szabadság Isten Szentlelkének az az adománya bennünk, amely képessé tesz arra, hogy lemondjak minden ragaszkodásomról, minden akár bűnös, akár nem bűnös szórakozásról, cselekvésmódról, amelynek alapja és célja nem egészen Isten, vagy nem nyilvánvaló, hogy egészen Istennek van alárendelve.

Ez a szabadság tehát olyan kialakított magatartás, amely által födetlen arccal állunk Isten és ember előtt, minden cselekedetünk Isten dicsőségét szolgálja, és dicsőségről dicsőségre ugyanazon képmássá változunk át az Úr Lelke által (2Kor 3,18).

Természetesen ezt a belső szabadságot csak az birtokolja, akiben az Úr Lelke van. „*Az Úr ugyanis Lélek, ahol az Úr Lelke, ott a szabadság*" (2Kor 3,17). Ebből azonban az is következik, hogy amíg megkötözöttség van bennünk, addig nem birtokolhatjuk az Úr Lelkét teljességében, természetesen nem is vagyunk szabadok.

Nem könnyű elérni ezt a belső szabadságot. Ugyanis az ember azt képzeli, hogy szabad. Pedig közösséget vállal minden bálványával, hiszen nem is lenne **bálványa**, ha nem vállalt volna már kialakulásától kezdve közösséget vele.

Továbbá az ezeknek a bálványoknak a tulajdonsága, hogy jók önmagukban.

Ha rossz lenne önmagában valamilyen bálvány, könnyű lenne az Istent szerető léleknek bebizonyítani, hogy meg kell szabadulni ezektől.

De amit bálványoz az ember, az jó: család, barátság, szeretet, szerelem, gyermek, megengedett szórakozás, felüdülés, pihenés, kényelem, munka, kenyérkereset, és lehetne szinte a végtelenségig sorolni.

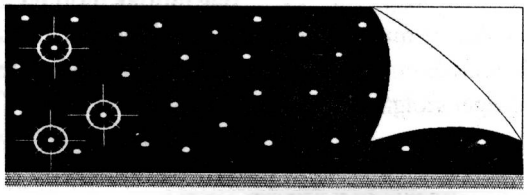
A bálványokhoz való ragaszkodás akkor tör felszínre az emberben, amikor már úgy gondolja, hogy minden törvényt megtartott. Úgy vagyunk, mint ahogy a gazdag ifjúnak mondja Jézus: ne ölj, ne lopj, ne törj házasságot, hamisan ne tanúskodjál, ne csalj, atyádat és anyádat tiszteld. Erre az ifjú: „*Mester, mindezt megtartottam gyermekkorom óta. Jézus rátekintett, megszerette őt, és így szólt hozzá: Valami még hiányzik neked: Menj, add el, amid van, és árát oszd szét a szegények közt, így kincsed lesz a mennyben. Aztán jöjj, vedd fel a keresztet és kövess engem. E szavak hallatára elszomorodott és leverten távozott, mert nagy vagyona volt.*" (Mk 10,17-22) Majd beszél arról, hogy nagyon nehéz a gazdagnak bejutni az Isten országába, olyan nehéz, mint átjutni a tű fokán: azaz lehetetlen. Embernek lehetetlen, csak Isten tisztíthat meg bennünket minden ragaszkodástól. És itt biztos, hogy nem csak anyagi javakról van szó, hanem minden gazdagság, amely nem az Istenben és Jézusban gyökerezik, és nem benne van a célja. A helytelen kiindulás és helytelen cél miatt az mind rosszá válik.

Annyira igaz az, hogy a gazdagság minden ragaszkodásra vonatkozik, hogy maga Jézus terjeszti ki ezek körét. Mégpedig olyan dolgokat sorol fel, amelyek valóban jók, sőt kötelességei az embernek.

Éppen a gazdag ifjúnak mondja, hogy atyádat és anyádat tiszteld. És ugyanebben az összefüggésben, mikor Péter veszi át a szót, és némi önzéssel saját mal-

mukra akarja hajtani a vizet, Jézus nem tér ki a provokáció elől, hanem a legbensőségesebb emberi kapcsolatokra is kiterjeszti a belső szabadság törvényét: *„Bizony, mondom nektek: Senki sem hagyja el otthonát, testvéreit, nővéreit, anyját, atyját, gyermekeit vagy földjét értem és az evangéliumért, hogy százannyit ne kapna: már most ezen a világon – bár üldözések közt – otthont, testvért, nővért, anyát, gyermeket és földet, a másvilágon pedig az örök életet."* (Mk 10,28-31)

De ennek az a feltétele, hogy elméletben is, gyakorlatban is Jézus és az Ő ügye, az Evangélium megelőzzön mindent. Mégpedig nemcsak külsőleg, hanem legbensőbb lényünkben is. Ezért mondja Jézus a Mt 10,37-39. versben: *„Aki atyját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. Aki fiát vagy lányát jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. Aki föl nem veszi keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám. Aki meg akarja találni életét, elveszíti azt, de aki érettem elveszíti életét, megtalálja azt."*

A belső szabadságot csak úgy érhetem el, ha Jézuson kívül és Jézus előtt senkihez és semmihez sem ragaszkodom, még a saját testemhez, emberségemhez, becsületemhez sem.

Teljesen egyértelmű Jézus kijelentése: le kell mondani minden bálványról, azaz mindenről, ami valamiképpen is elfoglalhatja Jézus helyét életemben. Csak az lesz szabad, aki úgy tartozik Jézushoz, hogy semmi más nem köti, csak Jézus.

Tehát igazában ez a kötelességem, ha el akarok jutni arra, hogy *„ahol az Úr Lelke, ott a szabadság"* (2Kor 3,17).

Vagyis sorba kell venni minden emberi ragaszkodásomat: bárkihez, bármihez kötődöm, meg kell vizsgálnom: nem kötődöm-e jobban bármilyen jóhoz, mint Jézushoz.

Ezt úgy lehet megvizsgálni, hogy néhány nagyon szeretett és jó dologról le kell mondani időlegesen, esetleg véglegesen is, hogy többszörös jelét adjam Isten és magam előtt, hogy nem ragaszkodom semmihez jobban, mint Jézushoz. Vagyis olyan belső szabadságot kell begyakorolnom az élet minden területén, hogy bármit kér tőlem az Isten, oda tudjam neki adni, bármilyen lemondásra késztet, szeretettel és örömmel tudjam ezt adni, mégpedig úgy, hogy még az áldozat ízét sem érezzem, mihelyt felismertem az Isten akaratát.

Mert ha érzem azt, hogy áldozatot hozok, annak is jelét adom, hogy nem áll még a készség fokán a Jézusért való mindent odaadásom, még nem jutottam el a belső szabadság teljességére.

Különösen akkor kell felszítani a Léleknek ezt a kegyelmét, amikor az Isten áldozatot követel tőlem. Jó az egészség, de ha éppen Isten próbára tesz azzal, hogy betegeskedjem, készséggel kell azt is fogadnom. Kérhetem a gyógyulást nagy alázattal, de csak úgy, ahogy Jézus kérte az Atyát: ha lehetséges, múljék el tőlem ez a pohár, de ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd. Ennek fontosabbik mozzanata az az őszinte kérés, hogy az Úr akaratát elébe helyezem a szenvedés pohara elé. Rangsor van a szenvedés elviselésében is. De ha az Isten például valakinek a gyermekét elvette, akkor is tudatában kell lennie, hogy Isten ezt neki is, gyermekének is, és mindenkinek javára fogja fordítani. Siratni kell, mert szerettünket veszítettük el egy időre, de magasztalhatjuk is Isten jóságát és bölcsességét, mert Ő jobban tudja, hogy mi válik mindenkinek a javára. Az ilyen ember birtokolja a belső szabadságot.

Nagyon könnyű átlátni, hogy ez akkora szabadság, hogy senki nem tehet ellenünk semmit, ami árthatna, mert ha Isten velünk, ki ellenünk? Bármi érhet, nem érhet olyan megrázkódtatás, amely elszakítana bennünket Krisztus szeretetétől. Ilyen az Istentől való szabadság.

Ezt a belső szabadságot olyan fokra kell emelni tehát, hogy semmihez se ragaszkodjam jobban, mint Jézushoz: se élethez, se egészséghez, se házastárshoz, se testrészhez, se rajtam belül levő bármilyen dologhoz, sem rajta kívül lévő dolgokhoz. Igazában ehhez **nagy alázat és igen tiszta szándékú lelkiismeret kell.**

Amikor az ember megújul a Lélekben, előbb meg kell halnia, de a halál előtt döntenie kell: hatalmat akarok-e vagy szolgálatot? Mert feltámadok valamilyennek. Bennem azóta is él ez a döntési hatás, amióta döntöttem magamban. Ebben az életben el kell döntenem, hogy melyiket választom.

Meg tudom nyugtatni a lelkiismeretemet talán akkor is, ha a hatalmat választom, hiszen minden ember ezt teszi, és élnek, talán üdvözülnek is, hiszen sokszor nem tudják, mit cselekszenek, de Jézus egészen biztos kisemmizett volt, Ő döntött ebben, amikor értem vállalta a halált, a teljes megaláztatást.

A belső szabadságot csak úgy érhetem el, ha Jézuson kívül és Jézus előtt senkihez és semmihez sem ragaszkodom, még a saját testemhez, emberségemhez, becsületemhez sem. Merem állítani, hogy ez valódi szabadságot és felszabadulást ad. Minden alázat, minden hallgatás, amikor visszavághatnék, végtelen békét teremt a lelkemben, és ennek a békének a nyomán rögtön meg is jelenik az öröm, és akkor már nem is emlékszem a sértésre. De nagyon érzem, hogy ez egész életem feladata.

De van ennek a belső szabadságnak egy másik oldala is. Nemcsak a külső és belső értékektől kell szabadnak lennem. Gyakorlati életemben sokkal konkrétabban ül rám az életemben kialakult igény, az élet bármilyen területét nézem is. És az igényeim is mind rabságban tarthatnak.

Mindent alá kell vetni Jézus szeretetének és Isten akaratának. Talán kár is felsorolni, annyi van ezekből az igényekből: szükségem van ennyi alvásra, ennyi pihenésre, ilyen korban már nem kíván az Isten tőlem ennyi áldozatot, most még kihasználom fiatal életemet, élvezem a szabadságot, majd ha elkezdek dolgozni vagy családot alapítok, majd akkor nem költök annyit ruhára, szórakozásra. Megfogalmazom, hogy már vagy még én képtelen vagyok annyit böjtölni. Szükségem van a napi ennyi és ennyi feketére, esetleg cigarettára, italra, stb. Mindezek megkötözöttségek, kísértések, amelyek akár gyakorlatilag, akár elméletileg Jézus elé kerülhetnek, és akkor már nem tud egészen birtokba venni a Szentlélek. Nem is vagyok szabad, mert ahol a Lélek, ott a szabadság.

Mi a teendő? Felülvizsgálom ragaszkodásaimat, szórakozásaimat, testemet, kapcsolataimat, szokásaimat, egészen konkrétan, megvizsgálom, hogy mindenem Jézusé-e?

Ha valamiben azt érzem, hogy nem egészen Jézusé, megpróbálok még a jó dolgoktól is esetleg egy időre eltávolodni, hogy ellenőrizzem, nem Jézus elé helyezve ragaszkodom-e az adott dologhoz, személyhez. Szokásaimban, szórakozásaimban, televíziózásban, felüdülésemben egy-egy dologról lemondok egy időre. Egy szünetben hosszabb időre lemondok a feketéről, stb. De mindent merek vállalni, étkezést, emberi kapcsolatokat, még kockázatot is, ha azt állapítom meg, hogy a szeretet, mások, mindenki java ezt kívánja tőlem; akkor áldással veszek mindent. Nagyon fontos, hogy ne gátlásokat alakítsak ki magamban ezek megvizsgálásában, hanem a Szentlélek szabadságához jussak el.

És ha valóban bennem van Isten Szentlelke, akkor Ő el is veszi tőlem ezeket a szorongásokat, még bűneim miatti szorongásaimat is, ha alázattal átadtam Istennek. Sőt az a jele, hogy helyesen oldottam meg ezeket a kérdéseket, hogy az Isten felszabadít, mindent hálaadással és örömmel és felszabadultan tudok tenni és elfogadni. Elfogadni a jót is, de áldással fogadni a kellemetlen dolgokat is, a betegségeket is, koromat is, mindent, mindent.

Olyan meggyőződéssel kell vállalni ezt az alázatban megélt belső szabadságot, hogy a világ szinte teljesen ellenkező cselekvésmódja és magatartása ellenére örömmel vállalok mindent, amit Isten kíván tőlem.

Dosztojevszkij „A Karamazov testvérek" című regényében Zoszima sztarec beszédeiből és tanításából című részben a szerzeteseket óvja a világban megvalósuló rossz szabadságtól, hiszen az rabság. Így ír:

„Nézzetek körül a világ dolgain és mindenen, amit Isten képe fölé emeltek, nem torzult-e el benne Isten képe és igazsága? Tudományuk van, s a tudomány csak annyi, ami az érzékeknek van alárendelve. A szellemi világot, az emberi lény jobbik felét teljesen elvetették, diadalmasan, sőt gyűlölettel száműzték. Szabadságot hirdetett a világ, az utóbbi időben különösen, de mit látunk ebben az ő szabadságukban: rabság az csupán és öngyilkosság! Mert a világ azt mondja: Szükségleteid vannak, tehát elégítsd ki őket, mert éppen olyan jogaid vannak, mint az előkelőknek és gazdagoknak. Ne félj kielégíteni őket, sőt sokszorozd meg – ez a világ mai tanítása. Ebben látják a szabadságot. S mi következik a szükségletek megsokszorozásának jogából? A gazdagoknál magány és lelki öngyilkosság, a szegényeknél pedig irigység és gyilkosság, mert jogot adtak neki, de a szükségletek kielégítésének eszközeit még nem mutatták meg... A szükségletek megsokszorozásának és gyors kielégítésének értve a szabadságot, eltorzítják természetüket, mert értelmetlen és buta kívánságok, szokások és esztelen gondolatok támadnak bennük... Kérdlek titeket: szabad az ilyen ember? Ismertem egy eszméért küzdőt, s maga mesélte nekem, hogy amikor a börtönben elvették tőle a cigarettát, olyan kínosan hiányolta, hogy már-már elárulta eszméjét, csak hogy cigarettához jusson. S az ilyen azt mondja: Az emberiségért megyek harcolni. De hová megy az ilyen és mire képes? Valami gyors tettre legfeljebb, de sokáig nem állja. Nem csoda, hogy a szabadság helyett rabságba estek."

Mennyire igaz Jézus követelése: *„Aki atyját vagy anyját... jobban szereti, nem méltó hozzám."* A Lélek adta szabadság a teljes belső szabadság.

Forrai Botond OSB

Az Úr irgalmas jóságát mindörökké éneklem

„Nem érez, aki érez,
Szavakkal mondhatót."
(Vörösmarty M.)

Mondanivalónk mindig több, mint amit a szó kifejez. Ezért úgy érzem, hogy csak a Szentlélek képes megsejtetni az emberrel, mit is akar a másik közölni, mivel még magamnak sem tudom megfogalmazni, hogy vezet irgalmas szeretetével és halmoz el kibeszélhetetlen ajándékaival az Úr. Ezért most Őt kérem, hogy az én tehetetlenségem ellenére érintse meg azokat a testvéreket, akik vágyódnak az Ő gyógyító szeretetére, de még kételkednek abban, hogy őket is határtalan szeretettel szereti és gyógyítani akarja Jézus.

Az előszobámban van egy kis tábla, rajta írás: ***„Istennél semmi sem lehetetlen."*** *Hiába tapasztaltam meg sokszor ennek igazságát, mégsem élek igazából ebben a bizalomban. Alaptermészetem az aggodalmaskodás, pedig számtalanszor rádöbbentem, hogy kishitűségemmel is mennyire megbántom a rólam és mindnyájunkról gondoskodó Istent. Egyszer régen Halász Piusz atya lelkigyakorlatán beleremegett a lelkem abba, hogy: „nem tudunk nagyobbat vétkezni, mint amikor nem bízunk a mennyei Atya gondviselő jóságában."*

Isten végérvényesen bebizonyította, hogy Ő a Szeretet és nem tudott nagyobb ajándékot adni, mint azt, hogy vállalta az emberi élet minden nehézségét, szenvedését, meghalt és föltámadt értünk azért, hogy mi megmeneküljünk a megérdemelt szenvedéstől. Nagyon sokszor éreztette velem szeretetét és még mindig nem vagyok képes úgy szeretni, úgy élni, ahogy Ő várja és megérdemli. Irgalmasan, hihetetlen találékonysággal vonz mindig közelebb magához. A bűnös, legkisebb, legtehetetlenebb, hálátlan teremtményét megajándékozza a megtapasztalás örömével. A legutóbbi ajándéka az, amit most leírok.

Nyugodtan mondhatom, hogy az öregedő korosztályhoz tartozom, ami az élet rendje szerint kisebb-nagyobb betegségekkel, elkopással, meszesedéssel jár. Ez utóbbi már több évtizede hűséges társam. Vállam, hátam fájdalmánál az a legrosszabb, hogy nemcsak tömegben, járművön, de gyakran ülve is szédülök. A nyakamat sokat kell tornáztatni, tekergetni, hogy recsegve ropogva egy kis vér jusson a tompa fejembe. A kezelések ideigóráig enyhítettek ezen az állapoton, de meg nem gyógyítottak. Nem sorolom, milyen kellemetlen, hogy nem tudok úgy gondolkodni, ahogy kellene, néha még emlékezetkihagyásom is van. No de a baj nem itt kezdődik, mert mikor igazán sok szenvedést és súlyos beteget lát maga körül az ember, akkor a saját baja eltörpül.

Abban a szerencsében volt részem, hogy évek óta minden nyáron elmehettem Makkosmáriára (Budapest melletti zarándokhely), mikor Michael Marsch atya tartott lenyűgöző szentbeszédet és utána koncelebrált a szentmisén egy vagy két magyar atyával. A szentáldozásban földi életünk folyamán is megtapasztalhatjuk azt az ajándékot, ami csak odaát lesz osztályrészünk, ha hiszünk. A legintimebb kapcsolatot a teremtmény a Teremtővel, a semmi a mindennel, amit igazából fölfogni nem tudunk. Ilyen alázatos az Isten! Ebben a bensőséges kapcsolatban Isten kinyilvánítja mindenhatóságát és irgalmas szeretetét, amikor Michael Marsch atya által közli, hogy kit milyen betegségből akar meggyógyítani. Jézus jelenléte az Oltáriszentségben valóság, sőt gyógyító valóság! Körülöttem sok szenvedő beteg van, az ágyhoz kötötteket csak szívünkben hozzuk ide az Úr elé.

Egy korombeli rokonomat is hívtam előző este, amikor megtudtam, hogy szombaton lesz Makkosmárián

Michael Marsch atya. Régóta sok problémával küszködik, műtét előtt áll. Első reagálása az volt, hogy nem tud jönni, imádkozzam érte. Szombat reggel felhív azzal, hogyha a jó Isten tudatta velem, hogy odamehet és én hívom, biztos jönnie kell velem. Együtt mentünk.

Egyfolytában kértem Jézust, segítsen rajta, már egészen depressziós a sok fájdalomtól, kórháztól való félelemtől. Az elején is éreztem, mennyire megérinti a testvéries, szeretetteljes légkör, ilyet még nem tapasztalt. A szentmise alatt ő is érezte, hogy alakítja át lelkét az a miliő, ami előleg az örökélet boldogságából. Itt kezdődik az örök életünk és hogy méginkább vágyódjunk mindig Vele lenni, megkóstoltatja velünk jelenléte örömét, a másik létrend misztériumát.

A szentmise olvasmányai belesimultak Michael Marsch atya előző beszédjének témájába és az Evangélium után való homília is belénk pecsételte, hogy Isten legcsodálatosabb ajándéka a ***megváltás****.*

Lk 10,17-20 – a tanítványok jutalma, amikor a hetvenkettő visszatért, és örömmel mondták: „Uram! Még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te nevedben! Ő azt felelte nekik: Láttam a sátánt: mint a villám, úgy zuhant le az égből. Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok, hatalmat adtam nektek minden ellenséges erő fölött, és semmi sem fog ártani nektek. De ne annak örüljetek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, hanem annak örüljetek, hogy nevetek föl van írva a mennyben."

Igazából most sejtettem meg a buta agyammal, mit akart tudatni Jézus azzal a mondattal: „Láttam a sátánt: mint a villám, úgy zuhant le az égből." Igen, Jézus megtörte a sátán hatalmát, letaszította a trónról. Jézus az Úr, ha mi az Övéi vagyunk, az a legnagyobb ajándék, ***valódi csoda****, hogy nevünk föl van írva a mennyben, mert Jézus ezt nekünk „elintézte", megszerezte. Mekkora ára volt?! Az, hogy gyógyít, az már csak plussz.*

Még a ***valódi csodával*** *volt tele a lelkem és nagynagy hálával, valamint sok kéréssel testi és lelki betegeimért, hitetlen családtagjaimért. A tompa agyam nem is gondolt arra, hogy fáj a vállam, hátam. Egyfolytában azért imádkoztam, hogy Jézus szóljon Michael Marsch atya által. Így is volt. (Hisz ő olyan szerényen mondta, csak tanúja annak, hogy Jézus gyógyít.) Sorolja is, kit miből gyógyít, szabadít. Egyszer azt mondja: „Valakinek a vállát, fejét gyógyítja most az Úr."*

Magamban dicsőítettem az Urat, és a döbbenet erejével ért, hogy egy nagyot roppant a nyakam, vállam és a nyomott fejem mintegy áramütésre, azonnal kitisztult. Körülbelül huszonöt éve nem éreztem ilyen tiszta fejet a nyakamon. Nem tudom leírni azt az élményt! Azt mondtam: „Uram, ha csak egy percig tart, akkor is köszönöm, ez vagy Te!" (Még most is tart!)

Hazafelé beteg rokonom úgy át volt járva örömmel, ilyet még soha nem tapasztalt. Nyoma se volt a depressziójának. Alig bírtam ki, hogy ne említsem a gyógyulásomat, nem akartam fájdalmat okozni azoknak, akik nem gyógyultak meg. Azután pár nap múlva az Úrral való beszélgetés után úgy éreztem, az a kívánsága, beszéljek a csodájáról, a többi az Ő dolga. Ő tudja, hogy használja fel az én gyógyulásomat más testvér lelki épülésére. Egyértelmű volt, hogy beszélnem kell, mikor másnap, szintén velem ott lévő bérmalányom, azt mondta: „Azért jó lenne tudni, ki gyógyult meg?" Erre muszáj volt így felelnem: ***én is!***

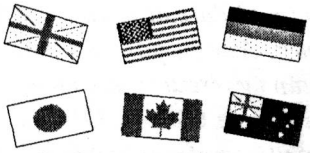
Ha valaki azt gondolná, ezután valóban könnyű hinni és örvendezni, annak megsúgom, tudom, hogy millió embernek tengernyi fájdalma, lelki szenvedése, gondja van. Így van ez velem is, maradt bőven emberileg megoldhatatlan problémám családomban. Csak Jézus a megoldás! Biztos azért adott erőt és gyógyított meg, mert még használni akar. Az, aki én vagyok, valóban csak az Úr erejével dicsekedhet, mert az én gyengeségem elképesztő.

Azt bizton állíthatom, hogy mindig kapunk annyi erőt, amennyire szükségünk van. Ismerek embereket, akiken a legrémesebb szenvedések közepette is átsüt Isten ereje, vigasztaló jósága, reménység, ami Tőle van. Hálásak a legkisebb enyhületért, tudják, hogy Jézus bennük szenved és keresztjük nagyobbik felét most is Ő cipeli. Ha elviselhetetlennek tűnik a nehézség, nyissuk ki a Szentírást. Római levél 8,31-39-ig olvassuk el. Lényeg, hogy semmi ne szakítson el Krisztus szeretetétől!

Uram, ekkora szeretetre csak őszinte bűnbánattal tudok válaszolni. Már sokszor visszaloptam végérvényesen Neked adott életemet. Most visszavonhatatlanul odaadom bűneimet, félelmeimet, gondjaimat, vágyaimat, sebeimet, egész életemet, jövőmet. Soha ne legyek a körülöttem lévő dolgoknak, eseményeknek rabja. Teljes szívemből akarlak szeretni, nem fél szívvel. Mindenkit csak Benned, Veled, Általad! Tégy engem békéd eszközévé, hogy a Te szeretetedet szórhassam, ahová küldesz. Tudatosítsd bennem, hogy a szeretet nem alkalmi vállalkozás, hanem életem lényege, hogy elérjem a célt. Vezess az úton, ami épp olyan fontos, mint maga a cél. Te vagy, Uram, az Út és Te vagy a Cél! Dicsőség Neked és hála minden ajándékodért, dicsőség Neked Édesanyádért, akit nekem is adtál, akinek a szívébe én is beleférek. Amen. (Két hét múlva az orvosom megerősítette, hogy meggyógyultam!...)

Irén

A katolikus karizmatikus megújulás nemzetközi hírei

A Szentatya fogadja a Katolikus Karizmatikus Megújulás olasz vezetőit

1998 április 4-én, szombaton a Szentatya magánmeghallgatáson fogadta a Szentlélekben való Megújulás (Rinnovamento nello Spirito) Országos Szolgálati Bizottságát és Nemzeti Tanácsát. Kivonatot közlünk beszédéből: *„A Megújulás tagjaiként arra kaptatok meghívást, hogy ebben az évben (amelyet a nagy jubileum előkészítéseként a Szentléleknek szenteltünk) különleges intenzitással és elköteleződéssel éljetek... Lehet, hogy elmulasztunk hálát adni az értékes lelki gyümölcsökért, amelyeket a Megújulás termett az Egyház és oly sok ember életében? Hány világi hívő – férfiak, nők, fiatalok, felnőttek és öregek – tapasztalhatta meg életében a Szentlélek bámulatos erejét és ajándékait! Hány ember fedezte fel újra a hitet, a vágyat az imádságos életre, Isten szavának erejét, amely az Egyház küldetésének nagylelkű szolgálatában fejeződik ki! Hány élet változott meg gyökeresen! Mindezekért ma hálás szívvel dicsőíteni akarom veletek a Szentlelket... Köszönöm nektek a munkátokat, és kérlek benneteket, tartsatok ki elkötelezettségetekben."* (II. János Pál pápa – 1998 április 4.)

A teljes üzenetet rögzítették és a Megújulás XXII. Országos Találkozóján, Riminiben be is mutatták. „A Szentlélek által vezetve a 2000. évforduló felé" című témához kapcsolódva. Hozzávetőleg 40000 ember vett részt az eseményen.

AUSZTRÁLIA

Több mint 170 vezető gyűlt össze egész Ausztráliából a fővárosban, Camberrában, egyhetes továbbképzésre 1998 április 20-25. között. Azért jöttek össze, hogy napi szemináriumokon részesüljenek a katolikus tanítás gazdagságából **Lisieux-i Szent Teréz lelkiségétől a Szentlélek ajándékáig**, és hogy két különálló előadás sorozat, a **Növekedés a Lélekben** és az **Új Evangelizáció** inspirációit hallgassák.

A továbbképzés befejeztével az ausztrál Országos Szolgálati Bizottság megtartotta rendes évi találkozóját Allan Panozza elnökletével.

OLASZORSZÁG

Ami mindvégig Isten szívében volt elrejtve, kezd valóra válni. Olaszország három főbb karizmatikus csoportja (**Rinnovamento nello Spirito, Comunitá Maria és Comunitá Gesu Risorto**) képviseltette magát egymás országos konferenciáján. Ez a növekvő egység jele, a Szentlélek ajándéka a neki szentelt évben. Igazgatónk, Oreste Pesare – aki tavaly ezt a három csoportot felkérte, hogy segítsenek az ICCRS-nek a Szentatya egyházi mozgalmakkal és az új közösségekkel május 30-ra tervezett találkozójának előkészítésében – részt tudott venni mindhárom országos találkozón. Dicsőség Istennek!

HAITI

Április 17-19-én a Katolikus Karizmatikus Megújulás VI. Országos Találkozóján megünnepelték a mozgalom 25. évfordulóját. A találkozót Port-au-Princeben tartották, a témája **„Szítsd fel magadban Isten kegyelmét"** (vö. 2Tim 1,6) volt. A szónokok és ünnepeltek között volt Romulus Willy püspök, Louis Kebreau, Francois Gayot, Emiliano Tardif atya és Joseph Malagreace atya, Brice Gourdin Jules Campion, valamint Henri Lemay az ICCRS-től és Nancy Kellar nővér, az ICCRS tanító szolgálatától. Az egész országból több mint 50000 ember – többek között 10 haiti püspök, hozzávetőleg 100 pap és 4000 protestáns testvér – vett részt az eseményen.

(Az *ICCRS Newsletter* engedélyével.)

A Szentlélek vezetése alatt

Ó, Szentlélek Isten! Kérlek Téged, hogy a mai napomat állítsad igazságod fényébe, hogy így világosan lássam minden gondolatomat és cselekedetemet! Vedd el, kérlek, bűneimre vonatkozó vakságomat, és add igazságodat, hadd ismerjem magamat! Adj érzékeny lelkiismeretet, s világosítsd meg életemben azokat a pontokat, amelyek sötétek! Hadd ismerjem fel gyengéd intésedet és figyelmeztetésedet e mai napon is, amikor gondolatban, szóban vagy cselekedetben olyasmit akarok tenni, ami Istent megszomorítja! Kérlek, figyelmeztess már akkor, amikor gondolataim eltávolodnak Tőled, és helytelen irányba akarnak vinni engem!

Vezess, kérlek úgy, hogy életemet az isteni szeretet, alázat és bölcsesség formálhassa! Engedd felismernem vezetésedet ismerősök vagy idegenek helyreigazító vagy tanácsoló szavaiban is! Add azt a kegyelmet, hogy fenyítéseidet és intéseidet szelíd és alázatos szívvel vegyem magamra, olyan szívvel, mely Isten és emberek előtt egyaránt képes meghalni!

Legyen ez a nap olyan, amelyen – ahányszor csak Általad vagy emberek által nyilvánvalóvá lesz bennem valami gonosz – megalázzam magamat és Hozzád térjek! Hálát adok Neked, hogy amikor töredelemre jutok, Te kegyelmesen előre viszel az új életben!

S ha szívem kemény és irgalmatlan, jövök Hozzád és megvallom, hogy hiszek Benned és hiszek teremtő hatalmadban, hogy Te elvégzed bennem, hogy felismerjem bűnömet, bűnbánatra és töredelemre jussak, Neked semmi sem lehetetlen. Bízom Benned, s mivel Te vagy a világosság, az igazság Lelke, Reád számítok egész napomon! Amen.

Basilea Shlink

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Az előző számban meghirdetett fotópályázat első díját Pertl István testvérünk nyerte el (Törökbálint), a második díjat Flach Ferenc, a harmadik díjat közösen Bozlék István és Kuslits Mária nyerte. Köszönjük munkájukat!

Megjelentettük **José H. Prado Flores: A pusztán túl** (Mózes életrajza) című könyvét (400.–Ft). Kapható a katolikus könyvesboltokban és az Emmausz Irodában. Tervezünk még egy abortuszról szóló könyvet, José H. Prado Flores: Pál titka című könyvét, és egy Barbarics atya által írt könyvet (utóbbi ingyenes lesz).

Az **Országos Karizmatikus Találkozó** ez évben szeptember 26-án lesz. A találkozó díszvendége Michael Marsch O.P. atya. A helyszín a Budapest Sportcsarnok. Kezdete: délelőtt 9 óra, befejezése: este 9 óra. A részletes programról még nem kaptunk tájékoztatást (aug 15-ig), de hasonló lesz, mint a tavalyi évben. A délelőtti órákban dicsőítés, tanítás, az esti órákban dicsőítés és szentmise lesz.

90,- Ft

TŰZ

EVANGELIZÁCIÓ

1998. SZEPTEMBER 12.
17.00-22.00

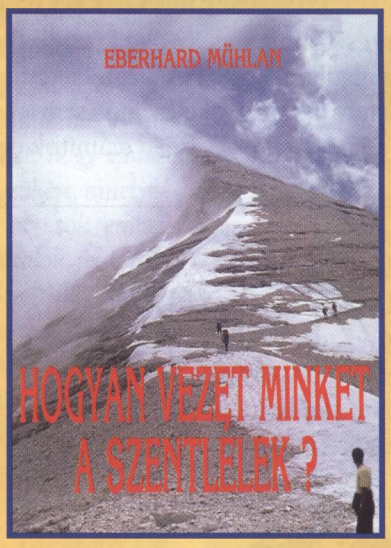
1998. OKTÓBER 10.
17.00-22.00

VENDÉG:
PETER HERBECK (USA)

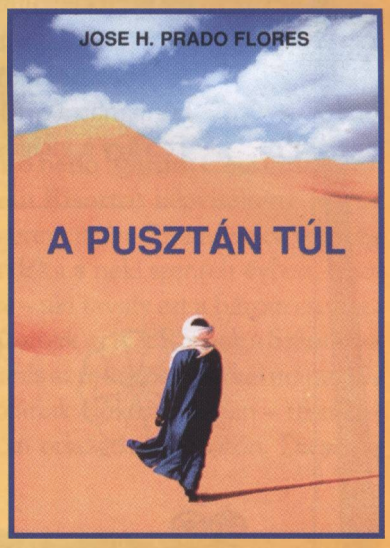
BUDAPEST, SZAMOS U. 2/C
BSE RÖPLABDACSARNOK

MEGJELENT

Eberhard Mühlan:
Hogyan vezet minket
a Szentlélek?

Jose H. Prado Flores:
A pusztán túl
(Mózes – kurzus)

Kapható az Emmausz Irodában és a katolikus könyvesboltokban.

TARTALOMJEGYZÉK •

AZ EGYHÁZ TANÍTÁSA – A KEZDET TANUSÁGA: AZ EREDENDŐ BŰN...1 • KATONA ISTVÁN: 10 ÉVES A MARANA THA!...3 • FIO MASCARENHAS: A SZELLEMEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSE...4 • TÚRMEZEI E.: HA NEM TESZEK SEMMIT SEM... JÖRG ZINK: SZÜKSÉGEM VAN A BIBLIÁRA!...6 • CSELOVSZKI ESZTER: EGY MEGTÉRÉS KEZDETE ÉS FOLYTATÁSA...7 • SIPOS(S) GYULA: BELÉPÉS A SZERETET FÖLDJÉRE...8 • CARLO CARETTO: ISTEN 99 NEVE...9 • FORRAI BOTOND OSB: BELSŐ SZABADSÁG...13 • AZ ÚR IRGALMAS JÓSÁGÁT MINDÖRÖKKÉ ÉNEKLEM – IRÉN –...16 • A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGUJULÁS NEMZETKÖZI HÍREI...18 • BASILEA SHINK: A SZENTLÉLEK VEZETÉSE ALATT ...19

Fotó: Pertl István

– M A R A N A T H A –

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
megjelenik kéthavonta
Megrendelhető a szerkesztőség címén:
Budapest, 1053 Ferenciek tere 9.
Telefax: 317-4895
Felelős kiadó: Katona István

Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség
Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült az GÖDI PRINT Kft. nyomdájában
Felelős vezető: Lakatos Imre
ISSN 0865–2805 B/EL/28/1992